

MAG IK DAN BIJ JOU?

Een plekje in een pleeggezin kan hét verschil maken voor een kind dat opvang nodig heeft. Er zijn dan ook dringend meer pleegouders nodig. “Met de warmte van je eigen gezin kun je heel veel betekenen.”

“Ik wilde haar de veiligheid bieden die ze miste”

“Vijf jaar was ze, wat verward stond ze voor mijn deur. In de Jeugdzorg werkte ik al met pleeggezinnen, maar nu was ik voor het eerst zelf pleegmoeder. Ik voelde hoe het is om een kind in huis te nemen dat zich los van haar ouders moet zien te redden in een ander gezin. Dat is heftig, en dat was het ook voor haar. Maar het mooie is dat je met je eigen eigenschappen, alledaagse structuur en de warmte van je gezin echt veel voor een kind kunt betekenen. Toen mijn pleegdochter voor het eerst bij me op schoot kroop, hield ik me rustig, maar vanbinnen juichte ik. Ik wilde haar de veiligheid bieden die ze miste.”

Als pleegzorgwerker werft Tineke Mulder bij Trias Jeugdhulp nieuwe pleegouders en begeleidt ze langdurige plaatsingen in pleeggezinnen. ‘Elk kind een thuis’ is haar motto. Niet eenvoudig, want er is landelijk een

groot tekort aan pleegzorgouders. “Ik werk nu dertig jaar met pleeggezinnen en je ziet het aantal pleegouders elk jaar teruglopen. Dat heeft misschien te maken met hoe onze maatschappij in elkaar zit. Mensen zijn individualistischer, minder geneigd om iets voor een ander te doen. Daarnaast werken tegenwoordig vaak beide ouders, waardoor gezinnen geen ruimte voelen om een kind op te vangen. Dat is jammer, want als de pleegouders werken kan een pleegkind in principe gewoon naar de naschoolse opvang. Je hoeft ook niet fulltime pleegouder te zijn, je kunt een kind bijvoorbeeld af en toe een weekend in huis nemen, of in vakanties.”

Een kind een thuis bieden heeft onherroepelijk invloed op je eigen gezin, ook dat ondervond Tineke. “Hoe mooi het ook was dat mijn pleegdochter op schoot kroop, mijn eigen dochter vond het moeilijk. Dat dit meisje bij ons woonde en speelde vond ze prima. Dat zij nu haar moeder moest delen, was wennen. Ik zat soms in een spagaat, wilde ze allebei voldoende aandacht geven. Pleegouderschap gaat niet vanzelf, sommige dingen hebben tijd nodig.”

Liefst een gezin

Soms kunnen kinderen niet bij hun ouders wonen omdat het opgroeien of opvoeden daar niet goed gaat. Dit kan voor korte of langere tijd zijn, maar ook voor altijd. Als ouders zelf hulp vragen of als de kinderrechter besluit dat een uithuisplaatsing noodzakelijk

ER ZIJN PER
JAAR MINSTENS
3500
NIEUWE
PLEEGOUDERS
NODIG

is, worden kinderen bij voorkeur geplaatst bij pleegouders. Deze opvang past het beste bij wat de meeste kinderen gewend zijn: een gezin. Daarnaast is in 2015 in de Jeugdwet vastgelegd dat kinderen en jongeren die (tijdelijk) niet thuis kunnen wonen bij voorkeur in een gezinsomgeving worden geplaatst. “Een pleeggezin is zo’n mooie vorm omdat dit de meest natuurlijke vorm van opvang is en er nauw wordt

“Je kunt een kind ook af en toe een weekend in huis nemen”

samengewerkt met de biologische ouders”, vertelt Stephanie de Jong, pleegzorgbegeleider bij Stichting Jeugdformat. “Je kunt een kind een plek in een gewoon gezin. We zien dat de helft

van de pleegkinderen een plek vindt in hun eigen netwerk, bijvoorbeeld bij een oom of tante, of bij opa en oma. Voor de andere pleegkinderen vinden we een plekje bij pleegouders die hun huis en gezin openstellen en kinderen een zo gewoon mogelijke opvoeding en jeugd geven. Wat niet veel mensen weten, is dat pleegzorg verschillende vormen kent. Bijvoorbeeld weekendpleegzorg, waarbij je als pleegouder kinderen een weekend opvangt om een ander (pleeg)gezin even te ontlasten. Want laten we eerlijk zijn: pleegzorg is niet altijd gemakkelijk. Veel kinderen zijn getraumatiseerd en hebben hechtingsproblemen. Pleegouders moeten stevig in hun schoenen staan.

“Om een kind op te vangen, moet je stevig in je schoenen staan”

Maar met elkaar doen we er alles aan om een plaatsing zo goed mogelijk voor te bereiden en zorgen we voor de beste begeleiding.” Soms gaat het toch niet goed, ondanks alle voorbereidingen. “Bij kinderen die meerdere

48%

van de pleegkinderen is geplaatst bij bekenden zoals familie, burens of onderwijzers

plaatsingen achter de rug hebben of die behoorlijk beschadigd zijn, zie je vaker dat het niet lukt in een nieuw gezin. Soms is er meer specialistische hulp nodig en is een kind toch beter af in een gezinshuis of een ander soort setting.” Volgens de pleegzorgbegeleider komt het ook voor dat pleegouders de komst van een pleegkind onderschatten. “Vaak vragen deze kinderen een andere manier van begeleiding dan een kind zonder rugzakje. Ik heb weleens meegemaakt dat een pleegouder daardoor een burn-out kreeg.”

Tijd en geduld

Een vader en moeder met twee eigen kinderen, een single vrouw met een kind, een homostel met ruimte in huis en hart: iedereen kan pleegouder worden. Het belangrijkste ▶

SINDE 2018 IS HET MOGELIJK VOOR PLEEGKINDEREN OM, ALS ZE DAT WILLEN, TOT HUN 21^e IN EEN PLEEGGEZIN TE BLIJVEN

EEN GOEDE PLEEGOUDE...

Pleegzorgorganisaties in Nederland beoordelen mogelijke pleegouders onder andere aan de hand van de volgende zes criteria.

...biedt een kind een stabiele en veilige omgeving.

...voedt een kind op zonder hem of haar pijn te doen.

...helpt een kind een positieve kijk op zichzelf te ontwikkelen.

...is open, positief en duidelijk in contact met anderen.

...werkt goed samen en kan het ouderschap delen met ouders, familie en hulpverleners.

...kan goed inschatten welke invloed het pleegouderschap heeft op de eigen situatie.

VERGOEDING

De pleegvergoeding is een vast bedrag dat bedoeld is voor kosten die een pleegouder maakt voor een pleegkind. Bijvoorbeeld voor eten en drinken, kleding, verzorging, sport, zakgeld, vakantie en schoolspullen. Afhankelijk van de leeftijd van het kind varieert de pleegvergoeding van € 19,23 tot € 23,68 per dag. Deze vergoeding is belastingvrij.

EEN KIND IN HUIS
NEMEN HEEFT
ONHERROEPELIJK
INVLOED OP
HET HELE GEZIN

OOK PLEEGOUDER WORDEN?

Volg dan deze stappen.

1

Vraag informatie aan over pleegzorg

Pleegzorg Nederland weet welke pleegzorgorganisatie er in de buurt zit. pleegzorg.nl

2

Bezoek een informatieavond

Na zo'n bijeenkomst (tegenwoordig ook vaak online) is er de mogelijkheid om een aanmeldingsformulier in te vullen.

3

Volg de voorbereidingstraining

Met aandacht voor verschillende thema's, zoals achtergrond en ontwikkeling van pleegkinderen, hechting en contact met ouders. Ook delen pleegouders ervaringen.

4

Voer gesprekken met de pleegzorgorganisatie

Hierbij is er gelegenheid om vragen te stellen, ook door de medewerkers van de pleegzorgorganisatie, bijvoorbeeld over uw woon- en leefsituatie en geschiedenis. De pleegzorgorganisatie beoordeelt vervolgens of u geschikt bent als pleegouder. Dit gebeurt aan de hand van pleegoudercriteria (Pleegzorg ABC).

5

Neem een besluit

Wilt u pleegouder worden en zijn er geen bezwaren? Dan wordt u opgenomen in het bestand van beschikbare pleegouders.

6

Wacht op een match

Voor elk kind wordt een geschikt pleeggezin gezocht. Als dat uw gezin is, is er een match.

Meer informatie: pleegzorg.nl, openjwereld.nu

DE MEESTE KINDEREN DIE IN EEN PLEEGGEZIN ZIJN GEPLAATST, ZIJN TUSSEN DE 5 EN 11 JAAR OUD

is structuur, veiligheid en warmte. Uiteraard worden kandidaten stevig gescreend. Concreter: een pleegouder is minimaal 21 jaar, kan een kind een stabiele leefsituatie bieden, staat open voor begeleiding van de pleegzorgorganisatie, biedt ondersteuning bij de uitvoering van het hulpverleningsplan en heeft een 'verklaring van geen bezwaar' van de Kinderbescherming. De Raad voor de Kinderbescherming kijkt daarvoor naar mogelijke ri-

Het belangrijkste is: structuur, veiligheid en warmte

sico's bij de aspirant-pleegouder voor de opvoeding van een pleegkind. "Een pleegkind woont niet meer thuis, dat heeft een behoorlijke impact. Het is belangrijk om de juiste begeleiding te bieden, dus je moet daar echt tijd voor vrijmaken en veel geduld hebben", aldus pleegzorgbegeleider Stephanie de Jong. "Soms zijn kinderen beschadigd. Ze krijgen altijd begeleiding op maat die is afgestemd op de behoefte van het kind. Voor sommige kinderen is het echter moeilijk om in een gewoon gezin te functioneren. Dan kijken we naar andere oplossingen, zoals een gezinshuis."

Behalve een pleegkind krijgen pleegouders ook de omgeving erbij. Zoals hulpverlening, therapie en de biologische ouders. "Dat laatste is voor een kind heel belangrijk", vertelt pleegzorgwerker Tineke Mulder. "Als de ouders toestemming geven dat een kind bij pleegouders is, geeft dat een kind rust. Net zoals wanneer pleegouders stimuleren dat een kind zijn papa en mama ziet, belangstellend vragen hoe het was en niet over de ouders oordelen. Als dat allemaal lukt, heb je de meeste kans dat pleegzorg slaagt en kun je voor een kind iets doen wat enorm van betekenis is."

EVEN WEG
Ter ontlasting van de (pleeg)ouders, het pleegkind zelf of andere kinderen in het gezin brengt het pleegkind één of meer vakanties door in een (ander) pleeggezin. Kinderen die in een leefgroep wonen, kunnen zo ervaren hoe het eraan toegaat in een gezin. Dat kan bijvoorbeeld in de weekenden of vakanties.

"Het geluk van het kind moet altijd centraal staan"

Sandra Jaspers (51) en haar man Marc besloten van adoptie af te zien en pleegouders te worden. Tien jaar geleden kwamen tweelingzussen Roos en Fay (nu 11 jaar) in hun leven.

"Marc en ik hadden een kindervens, maar een zwangerschap bleef uit. Nadat we het volledige adoptietraject hadden doorlopen, hebben we in de laatste fase alsnog besloten om er niet mee door te gaan. Onze twijfels werden versterkt door vervelende berichten over misstanden in de adoptiewereld, onder andere in de Filipijnen en Haïti. Hierna hebben we voor pleegzorg gekozen. Maar of het nu om adoptie of pleegzorg gaat, het geluk van het kind moet altijd centraal staan. Als je daarvan uitgaat, is het voor een kind denk ik beter om op te groeien met antwoorden op vragen over je ouders dan met onbeantwoorde vragen over je afkomst."

Dankbaar

"We zagen Roos en Fay voor het eerst in het crisispleeggezin waar ze al zeven maanden woonden: twee schattige meisjes van net een jaar, allebei met een mooie strik in hun haar. We voelden meteen dat dit klopte. Omdat hun ouders niet voor ze kunnen zorgen, werd voor hen samen een perspectief biedend pleeggezin gezocht. Dat de zusjes samen

konden opgroeien, vond ik ontzettend belangrijk. Ze hebben hetzelfde meegeemaakt. Als het gaat om hechting en loyaliteit, waar pleegkinderen vaak problemen mee hebben, doet dat veel goed. Het was een fijne, maar ook spannende tijd. We hadden nauwelijks zes weken de tijd om ons huis op orde te maken voor de komst van de tweeling. Niet alleen deze meisjes kwamen in ons leven, ook hulpverleners en hun ouders. Hun vader stond erachter dat ze bij ons kwamen wonen, hun moeder vond het moeilijk. Ik kon me dat goed voorstellen. Zij was hun moeder, nu gingen anderen voor hen zorgen. Toen de meisjes eenmaal gingen praten en ons papa en mama noemden, was dat pijnlijk voor haar. Sinds de meisjes vijf jaar zijn, is er geen contact meer met hun moeder. Ik denk dat het te zwaar voor haar was. Met hun vader hebben ze tot een jaar geleden een goede band opgebouwd, nu zien ze hem ook niet meer. Dat is lastig voor hen, af en toe hebben we het daarover. We luisteren en zijn eerlijk, maar proberen het ook klein te houden en praten altijd met respect over hun ouders. Pleegzorg is een vorm van gezinsvorming die niet

vanzelfsprekend is, daarom is het gevoel van dankbaarheid sterk bij ons alle vier. We hebben nu de volledige voogdij over de meiden, ze mogen de rest van hun leven bij ons blijven. We zijn gewoon een gezin, een gewoon gezin."

BROERTJES EN ZUSJES BIJ ELKAAR

Ongeveer de helft van de uithuisgeplaatste broertjes en zusjes wordt niet samen opgevangen. Samen met partners uit de Nederlandse jeugdhulp is SOS Kinderdorpen gestart met het programma Simba Familiezorg. Broertjes en zusjes uit één gezin worden samen opgevangen in een gezinshuis of pleeggezin. Hun ouders krijgen intussen intensieve begeleiding om de thuissituatie zo te veranderen dat zij de zorg mogelijk weer kunnen overnemen.

simbafamiliezorg.nl

“Ik kan me geen huis zonder kinderen voorstellen”

Hijltje Vink (60) is ruim dertig jaar pleegmoeder. Ze heeft twee biologische en twee geadopteerde kinderen, negen pleegkinderen voor wie ze een moederrol vervult en een heel stel kinderen dat tijdelijk bij haar was.

“Iedereen die een kind krijgt, wil dat het gelukkig opgroeit. Toch lukt dat soms niet, vaak door problemen die van generatie op generatie voortduren en waar steeds opnieuw een kind de dupe van wordt. Zoals het jongetje dat door zijn moeder voor de deur van een kindertehuis was gedropt en daarna bij mij kwam. Of het meisje dat ik midden in de nacht moest ophalen omdat haar moeder haar oudere zusje zo had mishandeld dat ze overleed. Het kost me dan moeite om te bedenken dat ook die moeder van haar dochter heeft gehouden. Dat probeer ik altijd voor ogen te houden, vooral voor de kinderen. Het zijn en blijven de ouders, ook als een kind in een pleeggezin terecht komt. Die nare kanten zijn gelukkig maar een fractie van mijn werk. Of werk... het is een manier van leven. Ik kan me geen huis zonder kinderen voorstellen. Er gebeuren veel mooie dingen. Het jongetje dat bij het kindertehuis werd achtergelaten, kon uiteindelijk terug naar zijn moeder. Ze was door een moeilijke tijd gegaan en had aan zichzelf gewerkt. Of het meisje dat op haar twaalfde bij ons kwam en zó beschadigd was dat ze steeds op haar kamer bleef. Toen ik op een gegeven moment dacht dat ons huis misschien wat te groot werd en oververhuizen begon, zei ze: ‘Alsjeblieft niet, dit is mijn thuis.’ Dat ontroerde me. Het is fijn om iets te betekenen in het leven van een kind dat het moeilijk heeft.”

Afscheid nemen went nooit

“Ik heb twee biologische kinderen en twee geadopteerde. Negen pleegkinderen bleven permanent, anderen woonden hier tijdelijk. Soms kortdurend als crisisopvang, soms voor langer. Het begon

eenendertig jaar geleden met een baby. Mijn ex-man en ik hadden vier kinderen, een heerlijk ruim huis en best plek voor een kind dat hulp nodig had. Dat werd het pasgeboren kindje van een moeder die er afstand van wilde doen. Zo’n moeder krijgt drie maanden bedenktijd en in die tijd gaat het kind naar een pleeggezin. Ik had er geen rekening mee gehouden dat zo’n hummeltje onder je huid gaat zitten. Het afscheid vond ik heftig. Daar ging ze, naar een adoptiegezin, die kleine schat. Het gemis bezorgde me vijf kilo gewichtsverlies. De pijn van het afscheid went nooit, maar ik ga er nu beter mee om. Ik wil er niet te veel drama van maken. Het betekent voor het kind dat het tijd is om verder te gaan, vaak terug naar de ouders. Dat is alleen maar goed.”

Pannenkoeken

“Sinds twaalf jaar ben ik alleenstaand. Natuurlijk mis ik soms iemand die me helpt, maar het loopt allemaal goed. Als een kind in ons gezin geplaatst wordt, is dat voor iedereen spannend. Het meest voor het kind, want dat komt in een onbekende situatie terecht, vaak tegen zijn zin.

Dus de fiets die hier klaarstaat wil hij niet. De pannenkoeken die ik bak hoeft hij niet – zijn moeder bakt ze veel lekkerder. Tas uitpakken? Mooi niet, hij gaat straks weer naar huis. Ik heb dit soort voorbeelden zo vaak meegemaakt. Zeker de eerste tijd leeft een pleegkind tussen droom en werkelijkheid. Het kost tijd, geduld en veel liefde om een kind te laten settelen.

“HET KOST TIJD, GEDULD EN VEEL LIEFDE OM EEN KIND TE LATEN SETTELEN”

Voor mijn vier eigen kinderen was het denk ik niet altijd gemakkelijk, hoewel ze er goed mee om zijn gegaan. Ze moesten toch de aandacht delen. Door alle onverwachte dingen in ons gezin staan ze relaxed in het leven en voelen ze zich verantwoordelijk voor de mensen om hen heen en de buurt waarin ze leven. Wij zijn door pleegzorg in zo veel werelden gestapt. Het heeft ons leven prachtig gekleurd, letterlijk en figuurlijk. Ik voel me gezegend dat ik dit mag doen.”

“Hijltje voelt echt als mijn moeder”

Marlisa (13): “Mijn moeder zat in de gevangenis toen ik werd geboren. Ik ben er niet verdrietig over dat ik één dag oud was toen ik bij haar weg moest en naar Hijltje ging. Mijn moeder heeft zelf gezegd dat ze niet voor me kon zorgen. Inmiddels heb ik geen contact meer met haar. Hijltje voelt echt als mijn moeder. Soms is ze een beetje streng, maar bijna altijd is ze heel aardig en behulpzaam. Als kind heb je een fijne plek nodig, anders gaat het niet goed met je. Ik ga pas weg bij Hijltje als ik volwassen ben.” Ook op de foto: Grace (6).

“Jeremy raakte mij omdat ik zelf ook een pleegkind ben”

Patricia Merk Jehee (44) uit Rijswijk ging als 12-jarig meisje bij haar juf wonen. Ze werd zelf ook leerkracht en nam een jongen uit haar klas in huis die een pleeggezin nodig had.

“De dag dat Jeremy ons huis binnenstapte, zal ik nooit vergeten. Hij had twee vuilniszakken met spullen bij zich. Er zat alleen kleding in, geen speelgoed of andere persoonlijke dingetjes. Hij zag er verloren uit. Jeremy was pas negen jaar, maar sinds zijn vierde was hij al van pleeggezin naar crisisopvang gegaan. Hij zou drie dagen als crisisopvang bij ons blijven, maar tien jaar later is hij nog steeds ons pleegkind. Hij stapte die eerste dag ons hart binnen en is er nooit meer uit gegaan. Ik denk dat Jeremy me zo raakte omdat ik zelf een pleegkind ben. Ik was twaalf toen mijn

“MIJN JEUGD WAS DE REDEN WAAROM IK ZELF GEEN KINDEREN WILDE”

moeder tegen mijn juf zei dat ze me ging aanmelden voor een kindertehuis. Laat ik het zo zeggen: mijn familie mist het DNA om kinderen op te voeden. Mijn zusje, nichtje en ik zijn allemaal uit huis geplaatst. Gelukkig zijn we allemaal goed terechtgekomen, ik dankzij mijn groepacht-juf Dineke. Door de moeilijke situatie thuis was ik heel opstandig. Ik sluit niet

uit dat ik het criminele pad op was gegaan als ik niet bij Dineke en haar vriend Wim terecht was gekomen. Zij boden de rust, veiligheid, liefde, regelmaat en structuur waar ik behoefte aan had. Ik heb tot mijn drieëntwintigste bij hen gewoond en beschouw ze als mijn ouders. Mijn biologische vader is helaas overleden en met mijn moeder heb ik inmiddels geen contact meer.”

Vaderfiguur

“Mijn jeugd was de reden waarom ik zelf geen kinderen wilde. Het is in mijn familie zo vaak fout gegaan dat ik het niet aandurfde. Daarnaast had ik van mijn pleegouders meegekregen dat er veel kinderen zijn die een plekje nodig hebben. Jeremy zat bij mij in de klas en ik had al een tijdje in de smiezen dat het niet lekker met hem ging. Hij oogde triest, had het zelden naar zijn zin, zat niet lekker in zijn vel. Nadat het escaleerde in het pleeggezin waar hij woonde, kwam hij bij ons. Op elk potje past een dekseltje, dat heb ik zelf als pleegkind ervaren en zo voel ik het met Jeremy ook. Mijn man Marcel is de vaderfiguur die Jeremy zo hard nodig had toen hij bij ons kwam, ik bood structuur en regelmaat.

Dat gaf Jeremy rust. Hij wist bij ons waar hij aan toe was. We werden begeleid door Pleegzorg, maar Jeremy had in zijn jonge leven zo veel verwaarlozing meegemaakt en hij had een zware hechtingsstoornis, waardoor hij meer hulp nodig had. Toen Marcel en ik hem na tien maanden naar een gesloten inrichting brachten, zijn we daar huilend weggegaan. Wat deden we hem aan? Maar toen we hem na drie weken voor het eerst mochten bezoeken, zagen we dat hij rust in zijn koppie had gekregen. De intensieve begeleiding en therapie om zijn trauma's te verwerken, deden hem goed. In de twee jaar dat Jeremy daar was, waren wij zijn weekend- en vakantieouders. Vervolgens ging hij naar een projectgezin waar hij goede hulp kreeg. Maar hij liep daar na een tijdje weg, naar ons. Inmiddels was hij zestien jaar, een puber en niet altijd gemakkelijk, maar hij was zeker welkom. Nu is hij negentien en woont op kamers. Hij komt geregeld langs, doet hier zijn was en blijft dan gezellig eten. Ik ben heel trots op hem. Hij studeert, heeft de boel op orde, het gaat goed met hem. Dat de geschiedenis zich heeft herhaald, is bijzonder. Het maakt van ons een speciale familie.” □

“Zij gaven mij stabiliteit en rust”

Jeremy (19): “Iedereen heeft iemand nodig op wie je kunt terugvallen, zeker als kind. Ik was dat een beetje kwijt, maar vond het bij Marcel en Juffie. Patricia was mijn juf, ik ben haar altijd zo blijven noemen. Papa en mama zeggen gaat iets te ver, maar ze voelen eigenlijk wel als mijn ouders. Met mijn biologische ouders heb ik geen contact meer. Als ik Marcel en Juffie niet had gehad, was ik waarschijnlijk diep in de put terechtgekomen. Zij leerden me hoe het werkt in het leven, de basisdingen. Ze gaven stabiliteit en rust, precies wat ik nodig had.”

“Elk stapje vooruit is fantastisch”

Dineke Bakker (65): “Toen Jeremy bij Patricia en Marcel kwam, wilde ik er voor hen zijn, want pleegzorg doe je samen: met de mensen om je heen, de instanties, school en vooral de biologische ouders, als dat kan. Dat helpt een kind. Mijn belangrijkste boodschap aan Patricia was dat je als pleegouder niet te veel terug moet verwachten. Denk niet dat een pleegkind je op een voetstuk zal plaatsen. Elk stapje vooruit is fantastisch, daaraan zie je dat het goed gaat. Samen met de liefde van je pleegkind is dit de mooiste beloning die je kunt krijgen.”

STYLING: RONALD HUISINGA. HAAR EN MAKE-UP: WILMA SCHOITE. ASTRID TIMMER, M.M.V., DR. MARTENS (BOOTS), GROOTS! (CEINTUUR), H&M (LICHTBLAUWE JURK), HEMA (GROENE JURK), MANGO (PAARS JURKJE, GRUJSGROENE JURK), NELSON (BOOTS, GRACE), NOLTEN (WITTE PUMPS), VERO MODA (LILA JURK), REPIII (T-SHIRT), RAIZZED (HOODY), URBAN CLASSICS (SNEAKERS), ZARA (BEGELAAERSJES)